

A L'AVI

Natàlia Olaya Castells

Avui, 8 de juliol de 2005, fa un mes que ens va deixar, als 69 anys d'edat. Per a mi la festa de Sant Magí ja no serà el mateix sense veure l'avi a la Brufaganya, al capdavant de tots els portants, a l'entrada i al repartiment de l'aigua i fotografiat amb les pubilles a la Universitat i amb el Paer en Cap.

Per a l'avi, la festa de Sant Magí era molt important, ja que pertanyia a la tercera generació de la família Castells que participava a la festa. Tot i que no vivien al barri, la vinculació de la família va començar cap als anys quaranta amb el seu avi, posteriorment el seu pare, i fins ara ell.

Des que vaig néixer, i més tard, juntament amb la meva germana Ariadna, sempre hem viscut la festa de Sant Magí acompanyant l'avi, que ens va ensenyar a estimar-la; i el que ell sentia per la festa i el Sant, és molt difícil d'explicar. Per a la nostra família, aquesta festa ha estat tant important, que malgrat ser en temps de vacances, no hi hem faltat mai.

A casa, la festa començava uns dies abans, quan preparàvem tot el necessari. El dia 15 d'agost anàvem a la Brufaganya a buscar l'espígol i el boix. El dia 18 d'agost, cap a les sis de la tarda, anàvem a buscar l'animal a Cal Cisteró i el guarníem aquí a casa amb l'ajuda del Miquel Puig i el Ramon Mora. A l'avi li agradava que el cavall anés ben elegant. El guarnia amb campanes i cascavells i un bridó, on hi havia les inicials del seu pare gravades en xapes daurades. Damunt la càrrega tenia una imatge del Sant, que hi donava vida. Cap a les vuit de la tarda, ja estàvem

preparats amb les càrregues a la Plaça de l'Estació, per fer el recorregut de l'entrada de l'aigua fins a la Plaça de Sant Magí. Quan començava a sonar la música i ell passava al capdavant, s'emocionava i sentia una felicitat molt gran.

Francesc Castells amb les seves nétes

Cap a les deu de la nit, anàvem a la Plaça Major, on es celebra el sopar. Durant dos anys, en aquest sopar, l'avi va viure dos moments de gran il·lusió: en primer lloc, l'any 1999, quan l'Associació d'Amics de Sant Magí i els veïns del barri el van nomenar maginet de l'any; així com també, l'any 2003, quan em van nomenar pubilla de la festa en representació local.

L'endemà al matí, es despertava aviat per anar a buscar l'animal, el guarnia i anava cap a la Plaça de Sant Magí, on es celebrava la missa. Cap a dos quarts de nou del matí es començava el repartiment de l'aigua per Cervera, que s'acabava aproximadament cap a les dues del migdia.

Per a l'avi, aquest recorregut i el del dia anterior, significaven un gran esforç físic, però sempre va tenir l'ajuda del Ramon Mora, i anys anteriors del seu germà, l'Antonio Mora. El curs 2003-04, quan cursava 2n de Batxillerat, vaig realitzar el Treball de Recerca sobre la festa, sota el títol "Arrels d'una tradició. Festa de Sant Magí a Cervera", el qual li vaig dedicar per la seva trajectòria com a portant.

Quan penso en aquesta festa, a mesura que s'acosta, en cada detall, hi veig present un record seu impossible d'esborrar.

Per acabar només em queda dir gràcies per tot el que m'has ensenyat i ajudat, gràcies per tot.

La teva néta,

Natàlia